

نقش میانجی خودکارآمدی در رابطه بین خودتعیین‌گری و رضایت‌مندی شغلی کارمندان ادارات دولتی

بهرام امیری پاک

کارشناسی ارشد ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور واحد جیرفت

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش میانجی خودکارآمدی در رابطه بین خودتعیین‌گری و رضایت‌مندی شغلی کارمندان ادارات دولتی انجام شد. از نوع توصیفی همبستگی بود. جامعه آماری آن شامل کلیه کارمندان ادارات دولتی به تعداد ۷۱۲ نفر بود. تعداد افراد نمونه ۲۴۸ نفر بود بر اساس جدول کرجسی- مورگان و با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. برای جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه باورهای خودکارآمدی شرر و همکاران (۱۹۸۲)، مقیاس خودتعیین‌گری لاردی و همکاران (۱۹۹۳) و پرسشنامه رضایت شغلی (اسمیت، کندال و هولین، ۱۹۶۹) استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش تحلیل مسیر با نرم افزار ایموس استفاده گردید. نتایج بررسی مدل در فرضیه اصلی بر اساس شاخص‌های برازش نشان داد مدل نهایی اصلاح شده با داده‌ها برازش مطلوب دارد. همچنین بررسی فرضیه‌های فرعی از طریق روش بوت استراپ نشان داد خودکارآمدی نقش میانجیگری معنی‌داری در ارتباط بین ابعاد خودتعیین‌گری و رضایت شغلی دارد.

واژه‌های کلیدی: خودتعیین‌گری، خودکارآمدی، رضایت شغلی

مطالعات مدیریت و کارآفرینی

دوره ۵، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۱۸۹-۱۷۱